

REVERENDO VIRO,
SAPIENTIA, ERUDITIONE
& virtute præstantissimo D. Docto-
ri HENNINGO HOPFF, Iuris
& æquarum legum consultiff. Ec-
clesiæ maioris Deiparæ Virgini a-
pud inclytam Erphordiam sacrae
Præposito & Seniori, &c. compa-
triac Mecænati suo plurimum
obseruando, Ioannes Cu-
rio Berckensis,

Ὡς γὰρ αἰνῶν.

POSTQVAM reueren-
dus in Christo pater ac
summa pietate spectabi-
lis D. Ioannes Picus, Regii
monasterii Montis S. Pe-
tri apud inclytam Erphordiam Abbas lon-
ge dignissimus, anno superiore è vita ex-
cessit,

a. 2.

cessit,

PRÆFATIO.

cessit, obscurum humanitati tue non fuit, quantopere hoc tanto viro, tam sincero amico, tam candido monitore, tamque liberali Mecœnate atque incomparabili patrono amisso, animus meus consternatus fuerit. Erat vir ille in omni disciplinarum genere non infelicitè versatus, sed Theologico studio præ ceteris tanta pertinacia addictus, ut Biblia sacrosancta assidua lectione non solum memoriter ad vnguem pronunciare, sed eadem fratribus quoque suis felicissime interpretari posset: eoque rem deduxerat, ut nisi immatura mors consilium eius præuenisset, Doctoris iam nomine haud dubie censeretur. Hic talis ac tantus vir, quamvis grauioribus interea curis distineretur, nihilominus tamen succisiuis horis in medicorum etiam vireta diuertendam sibi duxit, quo nimirum ea quoque quæ ad sanitatem tuendam necessaria viderentur, thesauro rerum omnium me-

mo-

P R Æ F A T I O.

moria in tempus opportunum concrederet, unde illud etiam consecutus est, ut quotiescunque incideret mentio aliqua de rebus, ad medicinam proprie spectantibus (incidebat autem sepiissime) non secus, ac si in medicorum scholis duntaxat versatus fuisset, de ipsis differeret. Benignitas vero eius in iuuandis & prouehendis ingenuorum adolescentum studijs non obscura, sed cuius obuia & exposita fuit. Ac ne longius quidem abeam, ecquis inuentus est vnquam, qui dum firmo adhuc & vegeto corporis robore frueretur, liberalior ac munificentior in Academiam nostram extiterit? Reliquorum Ægypti mala, quotquot huc ab initio dimanarunt, si paucula quadam excipias, à testamentorum executoribus ad id subordinata prius fuerunt. At noster hic Picus mentis incitatione magis, atq; sponte sua, quam aliorum hortatu, munificus esse voluit. Quare iuxta augurum obseruationes,

P R Æ F A T I O.

nes, ἐπὶ δὲ τῇ ἡμῶν, δι' αὐτὸν τε πᾶσι
 ἀπίστον. Cui, vtinam, reliqui quoq; auum
 greges consimiles aliquando volatus me-
 ditentur. Porro autem qualis idem erga
 me extiterit, fugere neminem arbitror,
 quippe cum in oculis fere omnium positum
 fuerit. Familiaritatem semel mecum ini-
 tam non fide simulateq;, sed pie admodum
 & sancte coluit, eamq; dissolui atque re-
 scindi, licet hoc strenue sane à quibusdam
 ipsi suggereretur, egerrime passus est. Bo-
 ne Deus, quam amice ac sedulo, si qua ad
 vitæ honestatem, aut ad rei familiaris in-
 crementum facere viderentur, ea mihi in-
 culcabat omnia. Ad postremum vero, quæ
 in me contulit beneficia, tot ac tanta fue-
 runt, vt molestum humanitati tuæ fore
 putem, si ea hic singula recensere pergam.
 Vnum tamen silentio non facile præter-
 miserim, nempe sine repulsa me semper ob-
 tinuisse, quicquid ab ipso peterem. Me-
 rito igitur ac optimo quidem iure, tam
 imma-

P R Æ F A T I O.

immaturo atque inexpectato eius obitu animus mihi vsquequaque demissus atque magno adeo mœrore hætenus confectus est. Sed hunc tu mihi, vir humanissime, iam magna ex parte (haud scio, an aliquo etiam meo merito) erexisti, doloremq; profecto omnem abstersisti: qui me ultro statim simul ac tali patrono orbatum vidisti, in tuam fidem & clientelam singulari quodam modo suscepisti. Nam etsi ab eo vsque die, quo Erphordiam primum veni, in amicis me semper habueris, ac maximis interea beneficijs obstrinxeris, adeoq; primus omnium obnixè χερσὶν τε ποσὶν τε contenderis, vt summis honorum gradibus onerarer: nunquam tamen propensio- rem in me sensi animi tui voluntatem, quam vbi singularis ille Meccenas presenti vitæ subductus est. Hic reuerenda humanitas tua aperte demum atque palam indicauit, quo antea in me fuisset animo, vt quæ nullum omnino prætermise-

P R Æ F A T I O.

rit amicitia officium, quin cumulatissi-
me in Curionem suum detulerit. Nam
quæso te, quod Pici morte ademptum est,
quod tu vir humanissime non αὐτῷ τῷ μέ-
τρω καὶ λόγῳ, vt est apud Hesiodum, com-
pensaueris? Nunquam quidem tristem me
à conspectu tuo, siue consilio, siue auxilio
opus esset, discedere memini. In quo sane
animum agnosco vere liberalem, & pri-
mario viro dignum, ac mei amantissimum:
Cui, dū faxint, vt officijs mutuo responde-
re quandoq; valeam. Præterea vero, cum
hoc mihi fatale quodammodo sit, vt ex
ijs, qui sese amicorum nomine apud me
venditant, permultos indies experiar mi-
hi χεῖνους μὲν λόγῳ, πολέμιους δὲ τοῖς τε-
ποῖς, qui coram blandiantur quidem, sed
absentes mordeant, tu in firma tamen &
perpetua amicitia præsens absensq; idem
semper, hoc est, ex animo amicus, vereq;
beneuolus ac fidelis permanens, innocen-
tiam meam strenue tueris atque defendis.

Cum

P R Æ F A T I O.

Cum igitur sæpe & multum mecum cogitarem, quo tandem officio pro tot tantisque in me meritis Reuerendam H. T. vicissim demererer, neq; vllum satis idoneum inuenirem, ac tristis interim essem, & conturbatior, timeremq; ne contumeliosissimum mihi τῆς ἀχαριστίας aliquando obijceretur conuitium: Ecce commodum mihi literæ ab excellentissimo D. Adamo Lonicerò, Imperialis vrbs Francofortensis Medico physico, amico & fautore meo singulari, allatæ sunt. Is obnixè me honestissimæ socrus suæ nomine rogabat, vt libellum Scholæ Salernitanæ, quem ipsa rursus ob diuendita ac distracta proxima editionis exemplaria, prelo iamiam commissura esset, denuo quam diligentissime perlegere, atque à mendis vindicare non grauarer. Cui, quod honesta ac vtilia essent, quæ peteret, refragari equidem nec volui, nec debui. Libello itaq; ἐν κεφαλῇς ἐς πόδας, καὶ πάλιν ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, vt di-

P R Æ F A T I O.

ci solet, reuiso ac perlecto, dii boni, quos
passim occurrerunt menda, partim qui-
dem operarum incuria, partim vero mea
ipsius etiam (vt apparet) à negligetia com-
missa. Quae sane, quanta potui diligentia,
correxì: nonnulla quoque vt superflua &
ἀπερὸς διόλου exempla reieci: quadam ex
Gracis minus commode reddita diluci-
dius explicui: insuper & alia quadam le-
uata non indigna ad finem adiunxi. Eai-
gitur omnia, cum suo iam destituta sint
Mecenate, adeoq; sine patrono in manus
studiosorum redire vereantur: sub reue-
rendi nominis tui patrocínio, vir huma-
nissime ac vnice mihi in perpetuum ob-
seruande compater, in publicum emitte-
re placuit. Ac primo quidem, vt, cui in col-
locandis beneficijs par semper fueris, ei-
dem remunerationis quoque honore exa-
quareris. Deinde vero, vt pro ingentibus
beneficijs, quibus me hactenus deuinxisti,
vicijsim gratitudinis mea aliquod ha-
beres

P R Æ F A T I O.

Beres *μνημόσυνον*. Hoc ergo, vir humanissime, munusculum, si non nominis tui splendori ac virtuti par, saltem ab homine tui studiosissimo atq; observantissimo profectum, porrectiore fronte accipias, & donantis potius animum, quam muneris magnitudinem ponderes, patrocinioq; demum tuo, atque favore à virilitigatorum & sy-cophantarum calumnijs tutum reddas, etiam atq; rogo. Ego hoc vicissim Reuerenda H. T. polliceor, me, quacunq; sanitatis dignitatiq; tuae conducere arbitror, tanto studio esse facturum, quanto semper tu & studio & officio in meis rebus fuisti. Vale nobis quam diutissime incolumis, & Curationem tuam, qui H. T. plurimi facit, amare perge. Erphordia 3.

Non. August.

T R A-

